

Sygn. akt I C 806/18

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2019r.

Sąd Rejonowy w Zawierciu Wydział I Cywilny

Przewodniczący: SSR Marcin Borkowski

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2019 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko T. K.

o zapłatę

na skutek skargi pozwanego na postanowienie referendarza sądowego z 31 lipca 2019r., sygn. akt: I C 806/18 w przedmiocie rozpoznania wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, w tym opłaty od apelacji

postanawia:

zmienić postanowienie Referendarza sądowego z 31 lipca 2019r., sygn. akt: I C 806/18 i zwolnić pozwanego od ponoszenia kosztów sądowych w postaci opłaty od apelacji.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 31 lipca 2019r. w sprawie sygn. akt I C 806/18, Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Zawierciu oddalił wnioski pozwanego o zwolnienie go od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty od apelacji, uznając, iż brak jest przesłanek uzasadniających zwolnienie pozwanego od ich ponoszenia w całości jak i w części. Zdaniem Referendarza, mając na względzie całokształt okoliczności sprawy, pozwany jest w stanie zaoszczędzić środki na pokrycie przewidywanych kosztów łączących się z prowadzonym postępowaniem odwoławczym.

Na powyższe rozstrzygnięcie pozwany złożył skargę, zarzucając zaskarżonemu postanowieniu naruszenie art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez odmowę zwolnienia pozwanego od ponoszenia kosztów sądowych w postaci opłaty od apelacji pomimo wykazania ku temu przesłanek. W związku z powyższym wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez orzeczenie o zwolnieniu pozwanego w całości od ponoszenia kosztów sądowych w postaci opłaty od apelacji, ewentualnie o orzeczenie o zwolnieniu pozwanego od ponoszenia kosztów sądowych w postaci opłaty od apelacji ponad kwotę 100 zł. W uzasadnieniu podnosił, iż nie dysponuje on żadnymi środkami na pokrycie kosztów sądowych, aby bronić swych praw poprzez wniesienie apelacji do sądu. Nie posiada żadnych oszczędności. Nie uzyskuje żadnych dochodów z posiadanego gospodarstwa. Pozwanemu i jego żonie pomaga finansowo rodzina i z tego powodu jest w stanie spłacać większość swoich zobowiązań. Dlatego nie jest on w stanie ponieść kosztów sądowych w sprawie bez pogorszenia warunków jego utrzymania oraz jego małoletniej córki.

Sąd uznał skargę za zasadną w całości.

Zgodnie z art. 398²² § 1 kodeksu postępowania cywilnego, na orzeczenia referendarza sądowego, co do istoty sprawy oraz na orzeczenia kończące postępowanie, jak również na orzeczenia, o których mowa w art. 394 § 1 pkt 1, 2, 4² i 5-9, przysługuje skarga, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Skargę rozpoznaje sąd, w którym wydano zaskarżone orzeczenie. Artykuł 398²³ § 1 k.p.c. stanowi, że rozpoznając skargę na postanowienie referendarza w

przedmiocie kosztów sądowych lub kosztów procesu oraz na postanowienie o odmowie ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, sąd wydaje postanowienie, w którym zaskarżone postanowienie referendarza sądowego utrzymuje w mocy albo je zmienia.

Artykuł 102 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych stanowi, że zwolnienia od kosztów sądowych może się domagać osoba fizyczna, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Zwolnienie od kosztów jest przewidziane dla osób najuboższych, które wobec braku środków na ich pokrycie miałyby ograniczoną możliwość obrony swoich praw. Skorzystanie przez Sąd z instytucji zwolnienia od kosztów sądowych jest więc zarezerwowane dla wyjątkowych sytuacji, powoduje ona bowiem w istocie kredytowanie procesu przez Skarb Państwa.

Jak wynika ze złożonego przez pozwanego oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania prowadzi on gospodarstwo rolne, dzierżawiąc około 60 ha ziemi rolnej od Agencji Nieruchomości Rolnej. Jest współwłaścicielem w 1/2 części mieszkania w K. o wartości około 150000 zł. Ma na utrzymaniu małoletnią córkę, jego żona pracuje na 1/3 uzyskując z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 1100 zł miesięcznie. Do stałych wydatków pozwanego zaliczają się: koszty utrzymania dziecka w kwocie około 500 zł miesięcznie, koszty spłaty kredytu na mieszkanie w kwocie 1000 zł miesięcznie oraz koszty związane z utrzymaniem mieszkania w kwocie 800 zł miesięcznie. Pozwany wskazał jednocześnie w powyższym oświadczeniu, co następnie powtórzył w treści skargi, iż nie dysponuje on żadnymi środkami na pokrycie kosztów postępowania apelacyjnego, ponieważ jego gospodarstwo nie przynosi dochodów z uwagi na klęskę suszy. Stąd wszelkie środki przeznaczył na ratowanie tego gospodarstwa. Ponadto podał, iż wielokrotnie jest zmuszony korzystać z pomocy finansowej swojej rodziny. Nie sposób zatem w tej sytuacji w ocenie Sądu zgodzić się ze stanowiskiem Referendarza sądowego, iż pozwany jest w stanie poczynić oszczędności na pokrycie przewidywanych kosztów związanych z prowadzonym postępowaniem odwoławczym obejmujących na obecnym etapie koszty opłaty sądowej od apelacji w wysokości 300 zł.

W rezultacie biorąc pod uwagę całokształt podniesionych przez pozwanego okoliczności, Sąd przyznał rację skarżącemu, iż w obecnej sytuacji nie jest on w stanie ponieść kosztów sądowych obejmujących koszty opłaty od apelacji bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny w rozumieniu art. 102 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

W tym stanie rzeczy, na podstawie przytoczonych powyżej przepisów orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w Rep. C.
2. Odpis postanowienia proszę doręczyć pełn. pozwanego.
3. Wykonać pkt 4 i 5 zarządzenia z 25 czerwca 2019 r.